

[Statsministeren]

til at sige, at verden ikke er så enkel, som hr. Steen Folke og andre på det yderste venstre eller andre på det yderste højre gerne vil gøre den til. Derfor må man nok sige, at dobbeltheden inden for rimelige grænser er en naturlig ting, noget, som mennesker må leve med i det daglige, og som mennesker selvfølgelig også må leve med i det politiske. Det er ikke alle sager, der er enten klart hvide eller klart sorte, der er adskillige andre nuancer. At dette er tilfældet, fremgår f.eks. meget tydeligt, når venstrefløjen samlet skal gøre udenrigspolitikken op. Så er DKP og VS f.eks. rygende uenige, og også dette må man vel tage ind i billedet af den samlede situation. DKP står for Sovjetunionen, og så kender man den problemstilling, der uvægerligt fremkommer dér.

Jeg vil også gerne sige til hr. Steen Folke, at når han harcelerer igennem Erik Knudsens digt på den måde, som han har gjort her, så synes jeg, at alle de, der bevæger sig med de rene, de klare standpunkter ude til højre og venstre, skulle være klar over – undskyld, jeg fremdrager det så direkte – at det er socialdemokratiet, der er den største garanti for, at alle disse meget spredte sekteriske bevægelser ude på det yderste højre og venstre i det hele taget kan få lov at bevæge sig så frit og godt, som de gør i lille Danmark. Det er vi garantien for. Det lægger jeg vægt på at sige.

En af vore andre digtere, Hans-Jørgen Nielsen, sagde for et stykke tid siden i et interview i Politiken ganske klart: vi, der har bevæget os, vi, der tilhørte ungdomsoprøret engang i 1960'erne, burde måske tænke lidt over, at socialdemokratiet er den store, sikre buffer, der giver os mulighed for at bevæge os og komme frem med vores synspunkter, og i virkeligheden også er den sikreste garanti på en lang andre områder.

Må jeg slutte med et lille citat, som jeg håber jeg husker rigtigt, af en digter, der hedder Erik Knudsen. Erik Knudsen skrev for nogle år siden et digt, hvori det siges:

»At fuldende er at begrænse, at sætte de flyvende tanker i bur.«

Jeg tror, det er nødvendigt at gøre sig klart, at ingen nok så fine og flotte tanker overhovedet kan omsættes til nogen politisk realitet, hvis ikke man anerkender det, den samme Erik Knudsen sagde:

»At fuldende er at begrænse, at sætte de flyvende tanker i bur.«

Men, hr. Steen Folke, flyv bare videre!

Arentoft (FP):

Først lige et par bemærkninger om det sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg. Jeg er meget langt ad vejen enig med hr. Christophersen, men man skal lige lægge mærke til, at det hedder det sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg; det er ikke med eftertryk på »nedrustning«, det er lige så meget på »sikkerhed«. Derfor skal det ikke udvikle sig til at blive et nedrustningsudvalg, især ikke da man har taget 2½ mill. kr. fra forsvarsbudgettet til at drive dette udvalg med sekretariat og formandskab og det hele.

Det fører mig ind på det område, som jeg gerne vil komme lidt mere ind på i debatten i dag, nemlig forsvaret.

Statsministeren tangerede det i sin tale ved at nævne, at man i socialdemokratiet gik ind for en begrænset stigning af forsvarsudgifterne. Nu har forsvarsforhandlinger stået på i 17 måneder bag lukkede døre uden resultat. Vi fik en forsvarslov i 1973, den, der går under betegnelsen forsvarsforliget, og den blev forlænget i 1977. I forsvarsforliget indgår der en aftale om et 8 mands udvalg, der skulle føre tilsyn med forsvarslovens gennemførelse. Da man skulle forlænge den i 1977, trak dette 8 mands udvalg sig tilbage bag lukkede døre og supplerede sig med medlemmer af kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne, så det blev et 12 mands udvalg, inklusive de radikale, som var med i forliget i 1973. I 1977 blev der stemt om forsvarsordningens videreførelse, og dengang stemte det radikale venstre imod, og fremskridtspartiet stemte for.

Nu er denne forsvarslov udløbet pr. 31. marts i år, og reelt står vi uden forsvarslov. Vi kører det danske forsvar over finansloven. Det mener jeg er ganske ansvarsløst. Og man har altså i dette 12 mands udvalg forhandlet nu i 17 måneder uden at komme til noget resultat, og endog de radikale, som stemte imod i 1977, er fortsat med i disse forhandlinger.

Fremskridtspartiet har fremlagt sin forsvarspolitik her i en debat den 30. oktober 1980, og jeg er sikker på, at statsministeren